

Hiện đang có bao nhiêu gián điệp hoạt động cho Trung Quốc tại Việt Nam? Chúng ta không có thống kê chính xác là bao nhiêu, nhưng chắc chắn không phải là ít. Thậm chí, có thể Bắc Kinh cũng đã gài điệp của gián điệp vào các công trình xây dựng cao cấp trong chính phủ Hà Nội. Không nói chuyện phim ảnh hay tiểu thuyết, cứ nói ngay như đời thực: chiếc vận tải quân sự Boeing giới thiệu mới nhất mua cho Bắc Kinh thì biết, hiện là phiên bản sâu trèo cao, phiên bản mới nhất tìm kiếm là bao nhiêu công nhân mới nhất khoa học vận tải cho Bắc Kinh.

Báo The Christian Science Monitor hôm 18-7-2009 nêu thắc mắc là vì sao các quan chức giám sát phải mất quá nhiều thời gian mới bắt được Dongfan “Greg” Chung, người lái máy bay bí mật khoa học vận tải cho Trung Quốc, trong đó đã truyền được các thông tin về chương trình Con Thoi Không Gian (Space Shuttle) của NASA và bí mật phi thuyền Delta IV.

Câu hỏi là vì sao lâu như thế? Và vì sao Mỹ biết là có nhiều điệp viên TQ trên đất Mỹ mà không bắt kịp họ?

Brett Kingstone, người đã đi làm cho FBI và các công ty kinh doanh quốc phòng để thuyết trình toàn quốc về Mỹ, nói rằng hiện đang có 3,500 gián điệp Trung Quốc tại Mỹ, mang nhãn hiệu người trẻ làm sinh viên hay là mang visa H1B (giấy phép visa làm việc được biết) chờ đợi tìm việc làm trong ngành quốc phòng Mỹ để sẵn sàng bí mật vận tải cho chính phủ Trung Quốc.

Chỉ cần nhìn riêng về Chung thôi, là đủ thấy thất bại quá rõ ràng. Nhưng gì, nếu TQ gài điệp của vài trăm, hay vài ngàn gián điệp vào các vị trí nguy hiểm như thế.

Nhưng câu hỏi làm vì sao FBI cần tới 27 năm mới bắt được Chung? Thời gian đầu, Chung mang bí mật về nhà bằng cách kẹp hồ sơ vào hộp báo mang về nhà. Sau 27 năm, FBI mới bắt đầu các thùng rác nhà Chung, và rồi mới bắt đầu soát toàn bộ khu nhà của Chung và rồi đó khám phá ra 250,000 trang hồ sơ, trong đó mất số hồ sơ giấu trong một hộp của nhà, rồi phá bỏ vào. Không phải phim ảnh, mà là đời thực. Thế mới biết.

Hơn nữa Bộ Tư Pháp Mỹ biết rằng Chung đã gửi 24 cuốn cẩm nang liên hệ tới phi cơ chiến đấu B-1 Bomber.. Rồi họ sẵn sàng chỉ cần đưa các tài liệu F-15 cho tới B-52 cho tới trực thăng Chinook đưa gửi về Bắc Kinh.

Có phải vì FBI đã tôn trọng luật pháp Mỹ, và tìm kiếm công hoàis là vát vá? Scott Christie, công ty liên bang, bây giờ là viác cho công ty luật McCarter and English tại Newark, N.J., nói rằng công minh mà tái đó là gián điệp nác ngoài thực là khó.

Thực ra, trọng háp của Greg Chung thì không khó gì. Lý nguyên hình là khi mà tái cán bộ Bá Hàng Không TQ gọi tái cho Chung, yêu cầu tìm thông tin về các phi công và phi thuyền Con Thoi. Chính FBI đã tìm ra lá thư viát tái năm 1979 để giao công tác cho Chung phá tìm thông tin về các phi công dân sự và quân sự.

Trong mà tái lá thư phúc đáp không đợi ngày, Chung trả lái, “Tôi ác muán công hián cho sự nghiệp Tái Hián Đái Hóa của Trung Quốc.”

Điáu chúng ta thấy rằng, công chán rằng Trung Quốc đã có nhuáu gián điệp tại Viát Nam, trong nhuáu lĩnh vực hoạt động khác nhau.

Không, chúng ta không muán nhắc chuyện Tráng Thuá, Má Châu. Chuyện xảy ra rồi. Thêm nữa, đó là lịch sử không sáa đổi được. Và thực ra, có bàn tay thì cũng trở thành bàn chuyện văn học, gìám quá nhuáu tính chính trị.

Không, chúng ta cũng không bàn chuyện ông Hồ Chí Minh là mà tái ngái Khách Gia mà o danh tại Trung Quốc sang Viát Nam hoạt động, theo mà tái cuốn sách của mà tái nhà văn nêu ra. Chuyện này không có nguán nào khác để kiểm chứng, và có bàn cũng vô ích.

Không, chúng ta cũng không muán nhắc đến đây bên công hàm của ông Phạm Văn Đồng với lãnh hái. Cũng không muán nhắc về thái độ chính phủ Hà Nội khi hái quân Trung Quốc tìm kiếm Đaá Hoàng Sa, lúc đó do quân lực chính phủ Sài Gòn trấn đóng. Chuyện cũng là rồi. Bàn cũng không công vấn đề được.

Điáu chúng ta muán bàn là về thái độ chính phủ Hà Nội hiện nay: những chính sách ái đãi Trung Quốc quá lái liáu, và cách xử thế quá nhu nhác với Trung Quốc.

Thí dụ, các hợp đồng giao đãi các công ty khai thác mỏ Trung Quốc tại Quảng Ninh, và nỗi bất đáng lo ngại là các hãng khai thác mỏ beauxite Tây Nguyên -- dĩ nhiên chủ yếu trí thức và Táng Võ Nguyên Giáp báo nguy về an ninh quốc phòng. Nhưng rõ ràng chuyên cũng êm xuôi, sau khóa họp quốc hội đi gái là bàn cho có, nhưng không thực là cần kể đâu.

Điáu chúng ta muốn bàn còn là chuyên các tàu láu tán công nghệ dân Việt, thậm chí còn bất cóc về địaá Hái Nam đòi tán chuác mới thá. Điáu mà ai cũng biết rằng các tàu láu này không có gì là láu: đó là các tàu của người nhái Hái Quân Trung Quốc, đang dạy bài học cho đàn em Hà Nội.

Chúng ta vẫn im lặng? Có phải có gián điệp Trung Quốc đã mau chuác, hay không chỉ các bạn biên tập báo chí trong nước, hay thậm chí là gián điệp TQ đã không chỉ Bộ Thông Tin Văn Hóa CSVN?

Vậy rồi, chúng ta vẫn chưa làm tháu tác khiáu kiện lên Liên Hiệp Quốc? Có phải gián điệp TQ đã không chỉ Bộ Ngoạiái Giao CSVN?

Và trong tất cả cùng, câu hỏi là có bao nhiêu gián điệp Trung Quốc đang ngái trong Chính Trá Bộ CSVN? Tất nhiên, không ai tin là trên đất nước Việt Nam hiện nay, sẽ không có một Greg Chung táng tá nào.